

20 Οκτωβρίου, 1993

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΤΕΛΛΑ ΚΑΝΝΑ - ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ-ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 212/91 και 316/91)

- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Καθιερωμένα κριτήρια της αξίας, προσόντων και αρχαιότητας — Βάσει του τεκμηρίου της κανονικότητας και ελλείπει αντίθετης μαρτυρίας, τεκμαίρεται ότι τα στοιχεία αυτά λήφθηκαν υπόψη, εφόσον ήταν ενώπιον της Ε.Δ.Υ.
- 10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη Υπεροχή — Πρέπει να βγαίνει ως αναντίρρητο γεγονός τόσο πειστικό που να εντυπωσιάζει κάποιον από την πρώτη ματιά — Βάρος απόδειξης το φέρει ο υπάλληλος, που επικαλείται έκδηλη υπεροχή.
- 15 Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός έλεγχος — Το Δικαστήριο δεν ακυρώνει απόφαση διορισμού ή προαγωγής, αν αυτή λήφθηκε σύμφωνα με το Νόμο και τα περιστατικά της υπόθεσης, δεν υποκαθιστά την κρίση του με την κρίση του αρμόδιου οργάνου, εφόσον η απόφασή του ήταν εύλογα επιτρεπτή.
- 20 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Μεροληψία — Πρέπει να αποδεικνύεται με επαρκή βεβαιότητα — Δυσμενής κρίση προϊσταμένου και τεταμένες σχέσεις προϊσταμένου και υπαλλήλου, δεν αποδεικνύουν από μόνα τους την ύπαρξη προκατάληψης.
- Ο περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος (Ν.33/67) — Συστάσεις Προϊσταμένου — Αιτιολογία — Δεν χρειάζεται να αιτιολογούνται, νοουμένου ότι συμφωνούν με το περιεχόμενο των φακέλων.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συντάξεις Προϊσταμένου — Αποτελούν ουσιώδες και ανεξάρτητο στοιχείο κρίσης της αξίας των υποψηφίων — Προσδίδουν μεγαλύτερη βαρύτητα στον παράγοντα αξία.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

Οι αιτητές, προβάλλοντας διάφορους ισχυρισμούς ακυρότητας, προσέβαλαν με τις προσφυγές τους την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση Ανώτερου Χημικού, Γενικό Χημείο από 1/12/90, αντί των ιδίων.

10

1. Αναφορικά με την προσφυγή 212/91:

15

(α) Από το περιεχόμενο της σύστασης της Διευθύντριας, όπως αυτή εκτίθεται στα πρακτικά των συνεδριάσεων της ΕΔΥ με ημερ. 13.11.90 και 6.12.90, δεν προκύπτει οτιδήποτε, που να υποστηρίζει τον ισχυρισμό για μεροληψία. υπέρ του ενδιαφερομένου μέρους. Τόσο η αιτήτρια, όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος συστήθηκαν ισότιμα από τη Διευθύντρια. Η μη αναφορά στην αρχαιότητα της αιτήτριας δεν την έχει επηρεάσει αρνητικά, εφόσον αυτή συστήθηκε από τη Διευθύντρια. Αναφορικά με την κατάθεση των εγγράφων της Πόπης Κανάρη ενώπιον της Ε.Δ.Υ., η Διευθύντρια εξήγησε στη μαρτυρία που έδωσε στο Δικαστήριο στις 13.9.93 τις συνθήκες κάτω από τις οποίες κατέθεσε τα έγγραφα. Έχοντας υπόψη τη μαρτυρία της Διευθύντριας θεωρείται ότι αυτή απλά διαβίβασε τα έγγραφα και η ενέργεια αυτή δεν στοιχειοθετεί τον ισχυρισμό για μεροληψία.

20

25

30

(β) Το Άρθρο 44(2) του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν.33/67) προνοεί ότι οι διεκδικήσεις των υπαλλήλων για προαγωγή αποφασίζονται βάσει της αξίας των προσόντων και της αρχαιότητας.

35

Η ΕΔΥ όπως φαίνεται στο σχετικό πρακτικό, έλαβε υπόψη και στάθμισε μαζί τα τρία κριτήρια που προνοεί το σχετικό άρθρο του Νόμου. Όλα τα στοιχεία που συνθέτουν την αξία, τα προσόντα, και η αρχαιότητα των δύο υποψηφίων ήταν ενώπιον της ΕΔΥ. Τα προσόντα, η αρχαιότητα και η προηγούμενη πείρα της αιτήτριας, υποβλήθηκαν στην ΕΔΥ, τόσο με επιστολές δικές της, όσο και του δικηγόρου της, και στο πρακτικό της συνεδρίασης με ημερ. 13.11.90, αναφέρεται ότι η ΕΔΥ έλαβε γνώση των σχετικών επιστολών.

40

Σύμφωνα με το τεκμήριο της κανονικότητας και στην απουσία μαρτυρίας ή ένδειξης για το αντίθετο, εφόσον τα στοιχεία αυτά ήταν ενώπιον του διοικητικού οργάνου, τεκμαίρεται ότι λήφθηκαν υπόψη κατά την αξιολόγηση των υποψηφίων.

5

(γ) Το Δικαστήριο δεν συμφωνεί με τον ισχυρισμό, ότι η τελική απόφαση της ΕΔΥ είναι ανατιολόγητη. Η ΕΔΥ έλαβε υπόψη όλα τα στοιχεία που ήταν ενώπιόν της και η αιτιολογία για την απόφασή της, απορρέει από το σύνολο των στοιχείων αυτών.

10

(δ) Από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, η αιτήτρια, παρόλο που είναι αξιόλογη και ικανή υπάλληλος, δεν έχει αποδείξει "έκδηλη υπεροχή" όπως η έννοια αυτή επεξηγήθηκε σε διάφορες αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η υπεροχή αυτή σύμφωνα με τη νομολογία πρέπει να βγαίνει ως αναπόρρητο γεγονός τόσο πειστικό, που να εντυπωσιάζει κάποιον από την πρώτη ματιά, και το βάρος της απόδειξης το φέρει η αιτήτρια.

15

20

(ε) Το Δικαστήριο δεν ακυρώνει απόφαση διορισμού ή προαγωγής αν η απόφαση λήφθηκε σύμφωνα με το Νόμο και τα περιστατικά της υπόθεσης και δεν υποκαθιστά την κρίση του με την κρίση του αρμόδιου οργάνου, αν η απόφαση την οποία έλαβε ήταν εύλογα επιτρεπτή.

25

2. Αναφορικά με την προσφυγή αρ. 316/91:

30

(α) Ο ισχυρισμός για ύπαρξη προκατάληψης πρέπει να αποδεικνύεται με επαρκή βεβαιότητα και με συγκεκριμένα απτά στοιχεία. Σύμφωνα με το πιο κάτω απόσπασμα από την απόφαση του Δικαστή Πική στην υπόθεση *Νίκος Τέκλος κ.ά. ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*:

35

"Η προκατάληψη δεν τεκμηριώνεται με τις υποκειμενικές εντυπώσεις του αξιολογουμένου, αλλά με συγκεκριμένα γεγονότα που προσδίδουν αντικειμενική υπόσταση στους ισχυρισμούς για μεροληπτική προδιάθεση του προϊστάμενου για υφιστάμενο, αφεαυτής, ούτε η ύπαρξη τεταμένων σχέσεων μεταξύ τους, μπορούν να θεμελιώσουν προκατάληψη (βλ. μεταξύ άλλων *Kontemeniotis v. C.B.C.* και *Ιωσηφίδου ν. Λακατάμας*).

40

Η απόφαση *Soteriadou and Others v. Republic*, είναι χαρακτηριστική των γεγονότων που μπορεί να στοιχειοθετήσουν

προκατάληψη και παρέχει δείγμα μεροληπτικής συμπεριφοράς, που επιφέρει την ακύρωση αποφάσεων που εκπηγάζουν από αυτή."

- Με βάση τα πιο πάνω κρίνεται ότι ο ισχυρισμός για προκατάληψη από πλευράς της Διευθύντριας, δεν έχει αποδειχθεί και δεν μπορεί να αποτελέσει λόγο ακύρωσης της επίδικης απόφασης. 5
- (β) Ο ισχυρισμός ότι η ΕΔΥ δεν ερεύνησε αντικειμενικά τις καταγγελίες του αιτητή απορρίπτονται. Οι καταγγελίες του αιτητή ήταν ενώπιον της ΕΔΥ κατά τον ουσιώδη χρόνο, αφού περιέχοντο σε επιστολές που απηύθυνε στην ΕΔΥ ο δικηγόρος του. Η ΕΔΥ ζήτησε τις απόψεις της Διευθύντριας αναφορικά με αυτές. Όπως φαίνεται από τα πρακτικά, η ΕΔΥ έλαβε υπόψη τις παραστάσεις του αιτητή και προέβη στις ενέργειες εκείνες που θεώρησε ενδεδειγμένες. 10 15
- (γ) Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι οι συστάσεις της Διευθύντριας ήταν ανατιολόγητες, αντίθετα με το Άρθρο 35(4) του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου (Ν.1/90), αυτός απορρίπτεται, γιατί η υπόθεση διέπεται από το Νόμο 33/67 όπου οι συστάσεις του Προϊσταμένου δεν είναι απαραίτητο να είναι αιτιολογημένες, νοουμένου ότι δεν είναι αντίθετες με το περιεχόμενο των φακέλων. Η σύσταση της Διευθύντριας, όπως εκτίθεται στο Πρακτικό δεν αντικρούεται από τα στοιχεία των φακέλων. 20 25
- (δ) Η αρχαιότητα του αιτητή δεν του δίνει το προβάδισμα έναντι του ενδιαφερομένου μέρους, η οποία υπερέχει σε αξία και έχει υπέρ της τη σύσταση της Διευθύντριας, που σύμφωνα με τη νομολογία αποτελεί ουσιώδες και ανεξάρτητο στοιχείο κρίσης της αξίας των υποψηφίων, το οποίο προσδίδει μεγαλύτερη βαρύτητα στον παράγοντα αξία. 30
- (ε) Όσον αφορά τον ισχυρισμό για ελλιπή αιτιολογία, θεωρείται ότι ούτε αυτός ευσταθεί, για το λόγο που παρατίθεται στην προσφυγή αρ. 212/91 πιο πάνω. 35

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.
Αναφερόμενες υποθέσεις: 40

Michanicos and Another v. Republic (1976) 3 C.L.R. 237,

Republic v. Ekkeshis (1975) 3 C.L.R. 548,

Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318,

Τέκλος κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 493,

5 *Δημοκρατία ν. Κωνσταντινίδη (1993) 3 Α.Α.Δ. 234,*

Republic v. Haris (1985) 3 C.L.R. 106,

Δημοκρατία ν. Βασιλείου (1990) 3 Α.Α.Δ. 226.

10

Προσφυγές.

15 Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Ανώτερου Χημικού, Γενικό Χημείο από 1.12.90 αντί οι αιτητές.

A. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

20 *Λ. Κουρσουμπά, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.*

E. Νικολαΐδου, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος Π. Κανάρη.

25

Cur. adv. vult.

30 ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Οι αιτητές με την προσφυγή αυτή ζητούν την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ) με την οποία προήγαγε το ενδιαφερόμενο μέρος Πόπη Κανάρη στη μόνιμη θέση Ανώτερου Χημικού, Γενικό Χημείο από 1.12.1990. Η επίδικη απόφαση δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερ. 18.1.91 και αρ. γνωστοποίησης 156.

35 Οι προσφυγές συνεκδικάστηκαν επειδή αφορούν την ίδια διοικητική πράξη. Αρχικά οι αιτητές στην προσφυγή με αρ. 316/91 ήταν δύο αλλά στις 3.4.92 η προσφυγή όσον αφορά τον δεύτερο αιτητή απεσύρθη.

40 Τα γεγονότα που σχετίζονται με την υπόθεση έχουν ως εξής:

Στις 2.5.89 λήφθηκε στην ΕΔΥ πρόταση για την πλήρωση μιας κενής θέσης Ανώτερου Χημικού στο Γενικό Χημείο. Στη συνέχεια στάλθηκαν στο Γενικό Διευθυντή Υπουργείο Υγείας ως Πρόεδρο της αρμόδιας Τμηματικής Επιτροπής τα σχετικά έγγραφα και φακέλοι.

Η Τμηματική Επιτροπή που συνήλθε στις 16.9.89 και 22.3.90 υπέβαλε στην ΕΔΥ με επιστολή ημερ. 6.4.90 την έκθεσή της, στην οποία σύστηνε για επιλογή μεταξύ άλλων το ενδιαφερόμενο μέ- 5
ρος και την αιτήτρια στην προσφυγή με αρ. 212/91. Ο αιτητής στην προσφυγή με αρ. 316/91 δεν ήταν ανάμεσα στους υποψήφι-
ους που συστήθηκαν.

Η ΕΔΥ συνήλθε στις 23.10.90 και ασχολήθηκε μεταξύ άλλων 10
και με την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής. Όσον αφορά τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων αποφάσισε όπως στις περιπτώσεις όπου έγιναν τροποποιήσεις από τους Προσυπογράφοντες Λειτουργούς χωρίς να υπάρξει συμμόρφωση με τις σχετικές 15
Κανονιστικές Διατάξεις, ληφθούν υπόψη οι αξιολογήσεις των Αξιολογούντων Λειτουργών μόνο. Επιπρόσθετα η ΕΔΥ αποφάσισε να περιλάβει στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων και τον αιτητή Ζανόπουλο.

Η ΕΔΥ στη συνεδρίασή της ημερ. 13.11.90 έλαβε γνώση διά- 20
φορων επιστολών που απηύθυναν υποψήφιοι είτε προσωπικά είτε μέσω του δικηγόρου τους και που αφορούσαν θέματα όπως η ετοιμασία των εμπιστευτικών εκθέσεων, τα προσόντα και η προϋπηρεσία τους. Η ΕΔΥ έλαβε επίσης γνώση επιστολών της 25
Διευθύντριας και του πρώην Διευθυντή του Γενικού Χημείου με τις οποίες σχολίαζαν τις παραστάσεις των υποψηφίων. Η ΕΔΥ στη συνέχεια με βάση τα ενώπιον της στοιχεία πήρε διάφορες 25
αποφάσεις αναφορικά με τις παραστάσεις των υποψηφίων και όπου υπήρχαν παρατυπίες αποφάσισε να τις αγνοήσει.

Αναφορικά με το πλεονέκτημα που αναφέρεται στο Σχέδιο 30
Υπηρεσίας της θέσης αποφασίστηκε ότι το κατέχουν όλοι οι υποψήφιοι.

Στη συνέχεια προσήλθε στη συνεδρίαση η Διευθύντρια του 35
Γενικού Χημείου, η οποία αφού ενημερώθηκε για όλες τις σχετικές αποφάσεις της ΕΔΥ υπέβαλε τις συστάσεις της.

Η Διευθύντρια σύστησε ως ισαξίες και καταλληλότερες για 40
προαγωγή στην επίδικη θέση την Πόπη Κανάρη και τη Στέλλα Κάννα-Μιχαηλίδου. Μετά την υποβολή της σύστασης της η Διευθύντρια κατέθεσε επιστολή της Πόπης Κανάρη ημερ. 13.11.90 στην οποία ήταν επισυνημμένο πιστοποιητικό του Συμβουλίου της Ευρώπης, αναφορικά με παραχώρηση σ' αυτήν υποτροφίας σε σχέση με την οποία η εργασία της κρίθηκε ως πολύ ικανοποιητική. Επίσης ανέφερε ότι στον Τμηματικό Φάκελο της ίδιας

υπαλλήλου υπάρχει επιστολή του Γενικού Εισαγγελέα αναφορικά με την αξιολόγηση της εργασίας της σε υποθέσεις ενώπιον του Δικαστηρίου και ότι η επιστολή αυτή θα διαβιβαστεί στην ΕΔΥ. Μετά την αποχώρηση της Διευθύντριας η ΕΔΥ ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων.

Η ΕΔΥ έλαβε υπόψη τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους όπως αυτές διαμορφώθηκαν με τις σχετικές αποφάσεις της. Στο πρακτικό αναφέρεται επίσης ότι λήφθηκαν υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων καθώς και η αρχαιότητά τους η οποία εμφανίζεται στον ενώπιον της ΕΔΥ κατάλογο των υποψηφίων. Η ΕΔΥ έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους - αξία, προσόντα, αρχαιότητα - ότι η Πόπη Κανάρη η οποία ήταν μια από τις δύο που σύστησε η Διευθύντρια, υπερέχει των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να την προαγάγει σαν την πιο κατάλληλη από 1.12.90.

Η αιτήτρια Μιχαηλίδου με επιστολή της που λήφθηκε στην ΕΔΥ στις 15.11.90 και με επιστολή ημερ. 22.11.90 παρακάλεσε την ΕΔΥ να επανεξετάσει το θέμα υπό το φως των στοιχείων που διαβίβασε με τις πιο πάνω επιστολές της. Στο πλαίσιο της επανεξέτασης η ΕΔΥ αφού ζήτησε γραπτώς τις απόψεις της Διευθύντριας, την κάλεσε και ενώπιόν της στη συνεδρία ημερ. 6.12.90 για περαιτέρω διευκρινήσεις. Η Διευθύντρια επανέλαβε ότι η σύστασή της παραμένει η ίδια όπως την ανέφερε στην προηγούμενη συνεδρίαση της ΕΔΥ ημερ. 13.11.90, δηλαδή ότι συστήνει εξίσου την αιτήτρια και το ενδιαφερόμενο μέρος. Στη συνέχεια η ΕΔΥ αφού επανεξετάσε το θέμα όπως τέθηκε ενώπιόν της αποφάσισε να επιμείνει στην αρχική της απόφαση για προαγωγή της Πόπης Κανάρη.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονιστεί ότι η διαδικασία προαγωγής στις υπό εξέταση προσφυγές διέπεται από τις πρόνοιες του άρθρου 44 των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987 (ο Νόμος). Σύμφωνα με το άρθρο 89(β) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990, οποιαδήποτε διαδικασία πλήρωσης θέσης, που εκκρεμούσε ενώπιον της ΕΔΥ κατά την ημερομηνία έναρξης του νόμου θα συνεχίσει και θα ολοκληρωθεί με βάση τις διατάξεις των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων του 1967-1987.

40 ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΑΡ. 212/91

Ένας από τους λόγους που προβάλλεται για ακύρωση της επίδικης απόφασης αφορά τη σύσταση της Διευθύντριας.

Ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίζεται ότι η Διευθύντρια, παρά την τυπικά "ισότιμη" σύστασή της προσπάθησε να προβάλει έμμεσα την αξία του ενδιαφερόμενου μέρους. Τον ισχυρισμό αυτό τον βασίζει στο γεγονός ότι η Διευθύντρια κατέθεσε ενώπιον της ΕΔΥ τα έγγραφα που αναφέρονται πιο πάνω, καθώς και στην αναφορά της για την εύφημο μνεία του Γενικού Εισαγγελέα, ενώ όσον αφορά την αιτήτρια, η Διευθύντρια παρέλειψε να αναφερθεί στην πολύχρονη πείρα της και να εξηγήσει σε ποιο βαθμό η πείρα αυτή αξιοποιήθηκε στην εργασία της στο Γενικό Χημείο. Η στάση της Διευθύντριας αναφέρει, δημιούργησε εντυπώσεις υπέρ του ενδιαφερομένου μέρους και εισήξε εξωγενή στοιχεία που οδηγούν σε πλάνη.

Από το περιεχόμενο της σύστασης της Διευθύντριας όπως αυτή εκτίθεται στα πρακτικά των συνεδριάσεων της ΕΔΥ με ημερ. 13.11.90 και 6.12.90 δεν προκύπτει οτιδήποτε που να υποστηρίζει τον ισχυρισμό για μεροληψία υπέρ του ενδιαφερομένου μέρους. Τόσο η αιτήτρια όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος συστήθηκαν ισότιμα από τη Διευθύντρια. Η μη αναφορά στην αρχαιότητα της αιτήτριας δεν την έχει επηρεάσει αρνητικά εφόσον αυτή συστήθηκε από τη Διευθύντρια. Αναφορικά με την κατάθεση των εγγράφων της Πόπης Κανάρη ενώπιον της ΕΔΥ, η Διευθύντρια εξήγησε στη μαρτυρία που έδωσε στο Δικαστήριο στις 13.9.93 τις συνθήκες κάτω από τις οποίες κατέθεσε τα έγγραφα. Έχοντας υπόψη τη μαρτυρία της Διευθύντριας θεωρώ ότι αυτή απλά διαβίβασε τα έγγραφα και η ενέργεια αυτή, δεν στοιχειοθετεί τον ισχυρισμό για μεροληψία, ο οποίος και απορρίπτεται.

Είναι επίσης η θέση του κ. Αγγελίδη ότι η αιτήτρια υπερέχει έναντι του ενδιαφερομένου μέρους, και η υπεροχή αυτή βασίζεται στην αρχαιότητα, πείρα, καλύτερες εμπιστευτικές εκθέσεις και υπέρτερα προσόντα της αιτήτριας.

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας υπέβαλε ότι ο πιο πάνω ισχυρισμός δεν ευσταθεί και δεν στοιχειοθετεί λόγο ακύρωσης της διοικητικής πράξης.

Το άρθρο 44(2) του Νόμου προνοεί ότι οι διεκδικήσεις των υπαλλήλων για προαγωγή αποφασίζονται βάσει της αξίας των προσόντων και της αρχαιότητας.

Από τη σύγκριση των ετήσιων εμπιστευτικών εκθέσεων των δύο υποψηφίων, για τα έτη 1982-1989 προκύπτει ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει της αιτήτριας στη γενική βαθμολογία με 8 "Εξάριετος", έναντι 7 "Εξάριετος" και 1 "Λίαν Καλός" της αιτή-

τριας, και προηγείται ελαφρά και στις επι μέρους βαθμολογίες.

Όσον αφορά τα προσόντα η αιτήτρια και το ενδιαφερόμενο μέρος είναι περίπου ίσες. Και οι δύο έχουν το πλεονέκτημα του
5 Σχεδίου Υπηρεσίας (διδασκτορικό τίτλο στη Χημεία).

Όσον αφορά την αρχαιότητα, η αιτήτρια και το ενδιαφερόμενο μέρος διορίστηκαν ταυτόχρονα στο Γενικό Χημείο στη θέση Αναλυτή 2ης τάξης στις 15.4.80 και προάχθηκαν μαζί στη θέση Αναλυτή 1ης τάξης στις 15.6.83. Η αιτήτρια πριν το διορισμό της στο Γενικό Χημείο υπηρετούσε στο Υπουργείο Γεωργίας στη θέση Βοηθού Γεωργικού Λειτουργού από 1.12.71, και όπως αναφέρεται στα πρακτικά της ΕΔΥ, αυτή υπηρετούσε στα χημικά
10 εργαστήρια του Υπουργείου.

15 Με βάση τα πιο πάνω κρίνω ότι δεν έχει στοιχειοθετηθεί λόγος ακύρωσης της διοικητικής πράξης.

Η ΕΔΥ όπως φαίνεται στο σχετικό πρακτικό, έλαβε υπόψη και
20 στάθμισε μαζί τα τρία κριτήρια που προνοεί το σχετικό άρθρο του Νόμου. Όλα τα στοιχεία που συνθέτουν την αξία, τα προσόντα, και η αρχαιότητα των δύο υποψηφίων ήταν ενώπιον της ΕΔΥ. Τα προσόντα, η αρχαιότητα και η προηγούμενη πείρα της αιτήτριας υποβλήθηκαν στην ΕΔΥ τόσο με επιστολές δικές της όσο και του δικηγόρου της, και στο πρακτικό της συνεδρίασης με ημερ. 13.11.90 αναφέρεται ότι η ΕΔΥ έλαβε γνώση των σχετικών επιστολών.
25

Σύμφωνα με το τεκμήριο της κανονικότητας και στην απουσία μαρτυρίας ή ένδειξης για το αντίθετο, εφόσον τα στοιχεία
30 αυτά ήταν ενώπιον του διοικητικού οργάνου, τεκμαίρεται ότι λήφθηκαν υπόψη κατά την αξιολόγηση των υποψηφίων. (Βλ. *Ελευθέριος Πιερή ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, Υπ. Αρ. 943/90, ημερ. 8.6.92, *Pantelis Michanicos and Another ν. Republic (P.S.C.)* (1976) 3 C.L.R. 237, *Republic (The Council of Ministers) ν. Nicolas Ekkeshis* (1975) 3 C.L.R. 548).
35

Ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίζεται επίσης ότι η τελική απόφαση της ΕΔΥ είναι αναιτιολόγητη. Δε συμφωνώ ούτε με αυτό τον ισχυρισμό. Η ΕΔΥ έλαβε υπόψη όλα τα στοιχεία που
40 ήταν ενώπιόν της και η αιτιολογία για την απόφασή της απορρέει από το σύνολο των στοιχείων αυτών. Ως εκ τούτου απορρίπτεται και αυτός ο ισχυρισμός της αιτήτριας.

Από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν μου, καταλήγω στο

συμπέρασμα ότι η αιτήτρια παρόλο που είναι αξιόλογη και ικανή υπάλληλος, δεν έχει αποδείξει "έκδηλη υπεροχή" όπως η έννοια αυτή εξηγήθηκε σε διάφορες αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η υπεροχή αυτή σύμφωνα με τη νομολογία πρέπει να βγαίνει ως αναντίρροτο γεγονός τόσο πειστικό που να εντυπωσιάζει κάποιον από την πρώτη ματιά, και το βάρος της απόδειξης το φέρει η αιτήτρια. 5

Το Δικαστήριο δεν ακυρώνει απόφαση διορισμού ή προαγωγής αν η απόφαση λήφθηκε σύμφωνα με το νόμο και τα περιστατικά της υπόθεσης και δεν υποκαθιστά την κρίση του με την κρίση του αρμόδιου οργάνου, αν η απόφαση την οποία έλαβε ήταν εύλογα επιτρεπτή. (Βλ. *Κλέαρχος Μιλτιάδου και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318.) 10

Η προσφυγή αρ. 212/91 αποτυγχάνει. 15

ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΑΡ. 316/91

Ο πρώτος λόγος για ακύρωση αφορά ισχυριζόμενη παράνομη μείωση της αξίας του αιτητή από τη Διευθύντρια. Σαν παράδειγμα αναφέρεται η μείωση σε 4 σημεία της επι μέρους βαθμολογίας του αιτητή για το 1989 από τη Διευθύντρια που ενεργούσε ως Προσυπογράφων Λειτουργός, καθώς επίσης και ορισμένα σχόλια που αυτή παράθεσε στην έκθεση του 1988. Γίνεται επίσης 20 25

ισχυρισμός ότι η Διευθύντρια μειώνει την αξία του αιτητή για να επικρατήσει το ενδιαφερόμενο μέρος.

Όπως φαίνεται από το πρακτικό της συνεδρίασης της ΕΔΥ ημερ. 13.11.90 τα σχόλια που διατυπώθηκαν στην έκθεση του 1988, χρόνο κατά τον οποίο η κα. Ακκελίδου δεν ήταν Διευθύντρια του Γενικού Χημείου, αγνοήθηκαν. Όσον αφορά την έκθεση του 1989, η ΕΔΥ έκρινε με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία ότι οι τροποποιήσεις που έγιναν σ' αυτή από τη Διευθύντρια ως Προσυπογράφων Λειτουργός είναι έγκυρες, και δε δέχθηκε τον 30 35

ισχυρισμό ότι η μείωση στη βαθμολογία από "Ε" (12-0-0) σε "Ε" (8-4-0) οφείλεται σε αντιδικία μεταξύ της Διευθύντριας και του Αξιολογούντος Λειτουργού του αιτητή.

Όπως έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί ο ισχυρισμός για 40

ύπαρξη προκατάληψης πρέπει να αποδεικνύεται με επαρκή βεβαιότητα και με συγκεκριμένα απτά στοιχεία. Παραπέμπω σχετικά στο εξής απόσπασμα από την απόφαση του Δικαστή Πικίη στην υπόθεση *Νίκος Τέκλος κ.ά. ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*,

(1993) 4 Α.Α.Δ. 493, σελ. 496:

5 "Η προκατάληψη δεν τεκμηριώνεται με τις υποκειμενικές εντυ-
πώσεις του αξιολογουμένου αλλά με συγκεκριμένα γεγονότα
που προσδίδουν αντικειμενική υπόσταση στους ισχυρισμούς
για μεροληπτική προδιάθεση του προϊσταμένου. Ούτε η δυσμε-
10 νής κρίση προϊσταμένου για υφιστάμενο, αφεαυτής, ούτε η
ύπαρξη τεταμένων σχέσεων μεταξύ τους, μπορούν να θεμελιώ-
σουν προκατάληψη (βλ. μεταξύ άλλων *Kontemeniotis v.*
C.B.C. (1982) 3 C.L.R. 1027. *Ιωσηφίδου v. Δήμου Λακατάμιας*
(1989) 3 Α.Α.Δ. 393 .....

15 Η απόφαση *Soteriadou and Others v. Republic* (1983) 3
C.L.R. 921 (απόφαση Ολομέλειας), είναι χαρακτηριστική των
γεγονότων που -μπορεί να στοιχειοθετήσουν προκατάληψη
και παρέχει δείγμα μεροληπτικής συμπεριφοράς που επιφέ-
ρει την ακύρωση αποφάσεων που εκτινάξουν από αυτή."

20 Με βάση τα πιο πάνω κρίνω ότι ο ισχυρισμός για προκατά-
ληψη από πλευράς της Διευθύντριας δεν έχει αποδειχθεί και δεν
μπορεί να αποτελέσει λόγο ακύρωσης της επίδικης απόφασης.

25 Γίνεται επίσης ο ισχυρισμός ότι η ΕΔΥ δεν ερευνήσε αντικει-
μενικά τις καταγγελίες του αιτητή. Οι καταγγελίες του αιτητή
ήταν ενώπιον της ΕΔΥ κατά τον ουσιαώδη χρόνο αφού περιέχο-
ντο σε επιστολές που απηύθυνε στην ΕΔΥ ο δικηγόρος του. Η
ΕΔΥ ζήτησε τις απόψεις της Διευθύντριας αναφορικά με αυτές.
30 Όπως φαίνεται από τα πρακτικά η ΕΔΥ έλαβε υπόψη τις παρα-
στάσεις του αιτητή και προέβη στις ενέργειες εκείνες που θεώ-
ρησε ενδεδειγμένες. Οι ισχυρισμοί για ύπαρξη προκατάληψης
και έλλειψη έρευνας απορρίπτονται.

35 Αναφορικά με τη σύσταση της Διευθύντριας προβάλλεται επί-
σης ισχυρισμός ότι είναι ανατιολόγητη σε αντίθεση με το άρθρο
35(4) του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Ν.1/90).
Όπως πιο πάνω αναφέρεται η υπόθεση διέπεται από το Νόμο
33/67. Στην πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Δη-
μοκρατία v. Ιωάννη Κωνσταντινίδη* (1993) 3 Α.Α.Δ. 234, το Δικα-
στήριο αποφάνθηκε μεταξύ άλλων ότι οι συστάσεις του Προϊστα-
40 μένου δεν είναι απαραίτητο να είναι αιτιολογημένες, νοουμένου
ότι αυτές δεν είναι αντίθετες με το περιεχόμενο των φακέλων.

Έχοντας υπόψη τη σύσταση της Διευθύντριας όπως εκτίθεται
στο πρακτικό, θεωρώ ότι αυτή δεν αντικρούεται από τα στοιχεία

των φακέλων.

Οι υπόλοιποι λόγοι που προβλήθηκαν για ακύρωση σχετίζονται με την ισχυριζόμενη υπεροχή του αιτητή και το ανατιολόγητο της απόφασης της ΕΔΥ.

5

Από τη σύγκριση του αιτητή και του ενδιαφερομένου μέρους προκύπτουν τα εξής:

Στο κριτήριο της αξίας με βάση τις εμπιστευτικές εκθέσεις για την περίοδο 1982-1989 υπερέχει το ενδιαφερόμενο μέρος. Αυτή βαθμολογήθηκε με 8 "Εξάίρετος" και ο αιτητής με 5 "Εξάίρετος" και 3 "Λίαν Καλός".

10

Στα προσόντα αιτητής και ενδιαφερόμενο μέρος είναι περίπου ισοδύναμοι και διαθέτουν και οι δύο το πλεονέκτημα του Σχεδίου Υπηρεσίας.

15

Στην αρχαιότητα προηγείται ο αιτητής ο οποίος διορίστηκε στη θέση Αναλυτή 2ης τάξης την 1.6.74 και προήχθη σε Αναλυτή 1ης τάξης στις 15.3.82. Όμως, η αρχαιότητα του αιτητή δεν του δίνει το προβάδισμα έναντι του ενδιαφερομένου μέρους η οποία υπερέχει σε αξία και έχει υπέρ της τη σύσταση της Διευθύντριας που σύμφωνα με τη νομολογία αποτελεί ουσιώδες και ανεξάρτητο στοιχείο κρίσης της αξίας των υποψηφίων, το οποίο προσδίδει μεγαλύτερη βαρύτητα στον παράγοντα αξία. (Βλ. μεταξύ άλλων *Republic v. Haris* (1985) 3 C.L.R. 106, *Δημοκρατία ν. Βασιλείου* (1990) 3 Α.Α.Δ. 226.)

20

25

Όσον αφορά τον ισχυρισμό για ελλιπή αιτιολογία θεωρώ ότι ούτε αυτός ευσταθεί για το λόγο που παραθέτω στην προσφυγή αρ. 212/91 πιο πάνω και ως εκ τούτου η προσφυγή αποτυγχάνει.

30

Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται. Η απόφαση προαγωγής του ενδιαφερομένου μέρους επικυρώνεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

35

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.